

Asia C-549/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

29.8.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

29.8.2023

Valittajat:

American Express Europe SA

American Express Carte France SA

Visa Europe Ltd

MasterCard Europe SA

Autoriteit Consument en Markt

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Pääasian menettelyn kohde

Tämä pyyntö on esitetty asiassa, joka koskee kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyssä yhteistyöluottokortin liikkeeseenlaskun yhteydessä rinnakkaiskäyttökumppanille suoritettavia maksuja. Autoriteit Consument en Marktin (kuluttaja- ja markkinaviranomainen) mukaan kyseessä olevat maksut ylittävät asetuksessa (EU) 2015/751 säädetyn siirtohintojen enimmäistason.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

SEUT 267 artiklan nojalla unionin tuomioistuimelle esitetty ennakkoratkaisupyyntö koskee vaikutuksia, jotka aiheutuvat siitä, että kolmen osapuolen maksukorttijärjestely, joka toimii rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa,

rinnastetaan asetuksen 2015/751 puitteissa neljän osapuolen maksukorttijärjestelyyn. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan asetuksen 2015/751 4 ja 5 artiklan tulkintaan liittyy epävarmuutta. Niissä olevat käsitteet ”nettokorvaus” ja ”siirtohinta” viittaavat liikkeeseenlaskijalle suoritettaviin maksuihin, vaikka kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyssä ei ole liikkeeseenlaskijaa.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista 29.4.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751 (jäljempänä asetus 2015/751) 2 artiklan 11 alakohtaa tulkittava asetuksen aineellisia säännöksiä sovellettaessa siten, että maksujen, alennusten tai kannustinten kokonaisnettomäärää, jonka rinnakkaiskäyttökumppani vastaanottaa kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyltä korttipohjaisista maksutapahtumista tai niihin liittyvästä toiminnasta, on pidettävä nettokorvauksena, vaikka rinnakkaiskäyttökumppani ei ole liikkeeseenlaskija?
2. Onko asetuksen 2015/751 4 artiklaa, luettuna yhdessä 2 artiklan 10 alakohdan toisen virkkeen kanssa, tulkittava siten, että nettokorvaus kuuluu suoraan 4 artiklan soveltamisalaan?
3. Onko asetuksen 2015/751 5 artiklaa tulkittava siten, että se koskee rinnakkaiskäyttökumppanin maksukorttijärjestelyltä vastaanottamia korvauksia, nettokorvaus mukaan luettuna, vaikka rinnakkaiskäyttökumppani ei ole liikkeeseenlaskija?
- 4a. Onko asetuksen 2015/751 5 artiklaa tulkittava siten, että rinnakkaiskäyttökumppanin maksutapahtumista tai niihin liittyvästä toiminnasta vastaanottamien korvausten, nettokorvaus mukaan luettuna, tarkoitus on siirtohintoja vastaava, jos korvausten tarkoituksena on maksukorttijärjestelyn toiminnan laajentaminen?
- 4b. Onko asetuksen 2015/751 5 artiklaa tulkittava siten, että rinnakkaiskäyttökumppanin maksutapahtumista tai niihin liittyvästä toiminnasta vastaanottamien korvausten, nettokorvaus mukaan luettuna, vaikutus on siirtohintoja vastaava, jos korvaukset johtavat maksukorttijärjestelyn toiminnan laajentamiseen?
- 4c. Jos kysymyksiin on vastattava kieltävästi, tulee esiin kysymys siitä, minkä kriteerien ja/tai tekijöiden perusteella on arvioitava, onko rinnakkaiskäyttökumppanin maksutapahtumista tai niihin liittyvästä toiminnasta vastaanottamien korvausten, nettokorvaus mukaan luettuna, tarkoitus tai vaikutus siirtohintoja vastaava?

5. Onko asetuksen 2015/751 5 artiklaa tulkittava siten, että korvaukset on katsottava jo asetuksen 2015/751 4 artiklan soveltamista varten osaksi siirtohintaa, jos korvausten tarkoitus on siirtohintoja vastaava?

6. Onko asetuksen 2015/751 2 artiklan 11 alakohtaa tulkittava siten, että rinnakkaiskäyttökumppanin kolmen osapuolen maksukorttijärjestelylle suorittamat kauppiailta veloittavat maksut voidaan vähentää rinnakkaiskäyttökumppanin maksukorttijärjestelyltä korttipohjaisista maksutapahtumista tai niihin liittyvästä toiminnasta vastaanottamista maksuista, alennuksista tai kannustimista?

7a. Onko asetuksen 2015/571 2 artiklan 11 alakohtaa tulkittava siten, että rinnakkaiskäyttökumppanin suorittamien rahamäärien korvausten lisäksi myös rinnakkaiskäyttökumppanin suorituksiin liittyvät kustannukset tai kirjanpidolliset vasta-arvot voidaan vähentää rinnakkaiskäyttökumppanin maksukorttijärjestelyltä vastaanottamasta kokonaismäärästä?

7b. Jos seitsemännen ennakkoratkaisukysymyksen a alakysymykseen on vastattava myöntävästi, minkä kriteerien perusteella kyseinen arvo on vahvistettava?

Unionin oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista 29.4.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751 2, 4 ja 5 artikla

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 American Express Europe ja American Express Carte France (jäljempänä yhdessä Amex) tarjoavat asetuksen 2015/751 2 artiklan 18 alakohdassa tarkoitettua kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyä. Visa ja MasterCard tarjoavat asetuksen 2015/751 2 artiklan 17 alakohdassa tarkoitettua neljän osapuolen maksukorttijärjestelyä.
- 2 Neljän osapuolen maksukorttijärjestelyssä maksutapahtumat suoritetaan (maksajaa edustavan) liikkeeseenlaskijan ja (maksunsaajaa edustavan) maksutapahtumien vastaanottajan välityksellä. Maksutapahtumien vastaanottaja maksaa liikkeeseenlaskijalle siirtohinnan, joka on palvelumaksu maksutapahtuman toteuttamisesta. Asetuksen 2015/751 2 artiklan 11 alakohdassa määritelty nettokorvaus on osa siirtohintaa.
- 3 Kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyssä järjestely hoitaa itse maksukorttien liikkeeseenlaskun ja korteilla suoritettujen maksujen siirron, minkä vuoksi tällaisessa järjestelyssä ei ole olemassa mitään (näkyvää) siirtohintaa. Asetuksessa 2015/751 säädetään siirtohintojen enimmäistasosta, eikä sitä siis periaatteessa

voida soveltaa kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyyn. Asetuksen 2015/751 1 artiklan 5 kohdan perusteella asetusta kuitenkin sovelletaan kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyyn, kun se laskee liikkeeseen kortteja rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa.

- 4 Amex on aloittanut vuonna 2010 Koninklijke Luchtvaart Maatschappijn (jäljempänä KLM) kanssa yhteistyön, jossa se on toiminut rinnakkaiskäyttökumppanina yhteisluottokorttien kuluttajille myöntämistä varten. Amex on suorittanut tästä yhteistyöstä KLM:lle allekirjoituspalkkion (signing bonus) ja muita maksuja.
- 5 Yhteistyön perusteella asiakkaille tarjotaan pääsy KLM:n kanta-asiakasohjelmaan, jossa asiakkaat voivat kerryttää pisteitä (miles) muun muassa matkustamalla KLM:llä. Näitä pisteitä voi vaihtaa lentoihin tai muihin KLM:n palveluihin. KLM ja Amex ovat sopineet myös, että Amex-kortin haltijat voivat kerryttää pisteitä suoraan kanta-asiakasohjelmaan. Amex ostaa tätä varten pisteitä KLM:ltä ja myöntää niitä kortin haltijoille luottokortin käytön perusteella.
- 6 KLM julkaisi vuonna 2018 uuden rinnakkaiskäyttöyhteistyötä koskevan tarjouskilpailun. Se valitsi Amexin uudelleen yhteistyökumppaniksi eri maksukorttijärjestelyjen, mukaan lukien Visa ja MasterCard, joukosta. Amex on suorittanut KLM:lle uuden yhteistyön puitteissa uudelleen allekirjoituspalkkion sekä joitakin muita maksuja.
- 7 Autoriteit Consument en Markt aloitti toukokuussa 2017 tutkinnan Amexin ja KLM:n yhteistyöstä. Se asetti 6.3.2019 uhkasakolla tehostetun velvoitteen, jonka seurauksena Amexin KLM:lle nykyisen ja tulevan rinnakkaiskäyttöyhteistyön puitteissa suorittaman tapahtumakohtaisen maksun osuus tapahtuman arvosta saa olla enintään 0,3 prosenttia asetuksen 2015/751 4 artiklassa, luettuna yhdessä 5 artiklan kanssa, säädetyin mukaisesti.
- 8 Amex ja KLM tekivät 6.3.2019 tehdystä päätöksestä oikaisuvaatimuksen Autoriteit Consument en Marktille. Ne väittivät noudattavansa yhteistyössään 0,3 prosentin sääntöä, muun muassa koska Amex vähentää ostamiensa pisteiden arvon suorittamistaan maksuista.
- 9 Autoriteit Consument en Markt totesi Amexin ja KLM:n oikaisuvaatimukset perusteettomiksi 22.1.2020 tehdyllä päätöksellä ja vaati uhkasakkojen maksamista 21.12.2020 tehdyllä päätöksellä.
- 10 KLM ja Amex nostivat 21.12.2020 tehdystä päätöksestä kanteen rechtbank Rotterdamissa (Rotterdamin alioikeus). Rechtbank totesi Amexin ja KLM:n kanteet perustelluiksi, kumosi Autoriteit Consument en Marktin 22.1.2020 ja 21.12.2020 tekemät päätökset ja velvoitti Autoriteit Consument en Marktin tekemään uuden päätöksen. Rechtbank Rotterdamin mukaan Autoriteit Consument en Markt ei ollut riittävästi perustellut kantaansa, jonka mukaan kaikkia Amexin KLM:lle suorittamia maksuja on pidettävä implisiittisenä siirtohintana, koska se ei ollut osoittanut, että kyseisillä maksuilla on siirtohintaa

vastaava tarkoitus tai vaikutus. Tästä syystä rechtbank Rotterdam ei voinut vahvistaa, että Amex on rikkonut asetuksen 2015/751 4 artiklaa, luettuna yhdessä 5 artiklan kanssa.

- 11 Autoriteit Consument en Markt, KLM ja Amex valittivat ennakkoratkaisua pyytävään tuomioistuimeen. Myös Visa ja MasterCard tekivät valituksen alioikeusmenettelyn asianosaisina.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

Asetuksen 2015/751 4 artiklan tulkinta

- 12 Amex väittää, että aivan kuten neljän osapuolen maksukorttijärjestelyissä on olemassa maksuja, joita ei säännellä asetuksessa 2015/751, myös kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyissä on olemassa maksuja, joita ei säännellä tässä asetuksessa. Asetuksen 2015/751 sanamuodosta ja tavoitteesta voidaan päätellä, että sen soveltamisalaan kuuluvat vain kortin liikkeeseenlaskijalle suoritettavat maksut, jotka puuttuvat kolmen osapuolen maksukorttijärjestelystä.
- 13 Autoriteit Consument en Markt väittää, että KLM:n Amexilta vastaanottamia maksuja on pidettävä asetuksen 2015/751 2 artiklan 11 alakohdassa tarkoitettuna nettokorvauksena, ja ne ovat siten osa siirtohintaa. Autoriteitin mukaan siirtohintana ja erityisemmin nettokorvauksena pitäminen ei edellytä, että liikkeeseenlaskija – joka puuttuu rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa toimivasta kolmen osapuolen maksukorttijärjestelystä – vastaanottaa maksut. Siirtohinnan enimmäistasosta säädetään asetuksen 2015/751 4 artiklassa, ja asianomainen nettokorvaus kuuluu näin ollen suoraan tämän säännöksen soveltamisalaan. MasterCard tukee tätä näkemystä.

Asetuksen 2015/75 5 artiklan tulkinta

- 14 Amexin mukaan asetuksen 2015/751 5 artiklan sanamuoto on esteenä sille, että maksut rinnakkaiskäyttökumppanille, joka ei ole liikkeeseenlaskija, katsotaan siirtohinnaksi. Näin ollen ei ole tarpeen tarkistaa, onko maksuilla siirtohintoja vastaava tarkoitus tai vaikutus.
- 15 Autoriteit Consument en Markt, MasterCard ja Visa väittävät sitä vastoin, että unionin lainsäätäjä on asetusta 2015/751 laadittaessa lähtenyt siitä, että kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyssä rinnakkaiskäyttökumppanille suoritettavat maksut voivat johtaa samankaltaiseen markkinoiden toimimattomuuteen kuin siirtohinta neljän osapuolen maksukorttijärjestelyssä.
- 16 Autoriteit Consument en Markt katsoo, että tältä osin merkitystä on maksujen vaikutuksilla maksukorttijärjestelmän ja rinnakkaiskäyttökumppanin väliseen suhteeseen. Maksut ovat vastaavia, jos kolmas osapuoli on niiden takia valmis

tekemään yhteistyötä maksukorttijärjestelmän kanssa, siitä riippumatta, onko niillä tavoiteltu tällaista vaikutusta.

Nettokorvauksen käsitteen tulkinta

- 17 Amex ja KLM väittävät, että kauppiailta veloittavat maksut, jotka KLM suorittaa Amexille luottokorttitapahtumien hyväksymisestä, on vähennettävä nettokorvauksen laskemisessa Amexin KLM:lle suorittamista maksuista. Amexin ostamat pisteet voidaan myös vähentää samalla tavalla, jolloin ei ylitetä asetuksen 2015/751 4 artiklassa säädettyä 0,3 prosentin enimmäistasoa.
- 18 Autoriteit Consument en Markt väittää, ettei kauppiailta veloittavia maksuja, jotka KLM maksaa Amexille luottokorttitapahtumien hyväksymisestä, voida vähentää, koska oikeussuhde, johon maksu liittyy, ei koske millään tavalla maksukortin yhteistä liikkeeseenlaskua. Pisteiden osalta se katsoo, että niiden arvo vahvistetaan liian suureksi, kun otetaan huomioon, ettei kaikkia pisteitä lunasteta kokonaan ja tämä voi johtaa enimmäissiirtohinnan kiertämiseen.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 19 Kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyn, joka toimii rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa, rinnastaminen neljän osapuolen maksukorttijärjestelyyn lisättiin asetukseen 2015/751 lainsäädäntöprosessin myöhäisessä vaiheessa, joten asetuksen sanamuodossa on otettu huomioon neljän osapuolen maksukorttijärjestelyt, joihin liittyy erillinen liikkeeseenlaskija. Unionin tuomioistuin totesi jo 7.2.2018 antamassaan tuomiossa (C-304/16, American Express Company v. The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, EU:C:2018:66), että asetuksen 2015/751 1 artiklan 5 kohdan soveltamisen kannalta ei ole välttämätöntä, että rinnakkaiskäyttökumppani toimii kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuna liikkeeseenlaskijana, jotta mainittua kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyä pidettäisiin neljän osapuolen maksukorttijärjestelynä.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa toisin kuin alioikeus, että tämän rinnastamisen vaikutukset huomioon ottaen asetuksen 2015/571 4 ja 5 artiklan tulkintaan liittyy sen verran epäselvyyttä, ettei voida todeta, ettei tulkinnasta jäisi minkäänlaista perusteltua epäilystä. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pyytää siten selvennystä useisiin seikkoihin, jotta se voi arvioida, rikkovatko Amexin KLM:lle rinnakkaiskäyttökumppaninaan yhteistyöluottokortin liikkeeseenlaskun yhteydessä suorittamat maksut asetusta 2015/751.

Asetuksen 2015/751 4 artiklan tulkinta*Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys*

- 21 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan on epäselvää, ovatko KLM:n Amexilta vastaanottamat maksut 2 artiklan 11 alakohdassa tarkoitettu nettokorvaus, koska nettokorvauksen määritelmässä edellytetään, että maksujen vastaanottaja on liikkeeseenlaskija, joka puuttuu kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyistä.
- 22 Unionin tuomioistuin totesi asiassa C-304/16 annetun tuomion 70 ja 71 kohdassa, ettei voida sulkea pois sitä, että tietyn tyyppinen vastike tai etu voidaan yksilöidä implisiittiseksi siirtohinnaksi myös tilanteessa, jossa rinnakkaiskäyttökumppani ei toimi liikkeeseenlaskijana. Kun otetaan huomioon, että nettokorvaus on asetuksen 2015/751 2 artiklan 10 alakohdan nojalla osa siirtohintaa, tulee esiin myös kysymys siitä, eikö myös nettokorvauksen osalta edellytetä, että maksut vastaanottaa liikkeeseenlaskija.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

- 23 Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pohtii, sovelletaanko nettokorvaukseen siirtohinnan osana suoraan asetuksen 2015/751 4 artiklassa asetettua siirtohinnan ylärajaa. Siinä tapauksessa ei nimittäin olisi tarpeen tarkistaa, onko kyseisellä nettokorvauksella siirtohintaa vastaava tarkoitus tai vaikutus, mitä asetuksen 2015/751 5 artiklassa edellytetään.

Asetuksen 2015/751 5 artiklan tulkinta*Kolmas ennakkoratkaisukysymys*

- 24 Asetuksen 2015/751 5 artiklassa asetetaan säännösten kiertämisen kieltö, joka koskee liikkeeseenlaskijalle suoritettavia maksuja. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pohtii uudelleen, voidaanko asiassa C-304/16 annetun tuomion 70 ja 71 kohta huomioon ottaen todeta kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen osalta, ettei säännösten kiertämisen kiellon soveltamisen kannalta ole välttämätöntä, että maksujen vastaanottaja on liikkeeseenlaskija.

Neljännän ennakkoratkaisukysymyksen a, b ja c kohta

- 25 Jos kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, ennakkoratkaisua pyytävälle tuomioistuimelle ei selviä asetuksen 2015/751 sanamuodosta, milloin rinnakkaiskäyttökumppanille kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyssä suoritettavien maksujen tarkoitus tai vaikutus on siirtohintoja vastaava asetuksen 2015/751 5 artiklassa edellytetyn mukaisesti.

- 26 Asetuksen 2015/751 esitöistä ja julkisasiamiehen asiassa C-304/16 (EU:C:2017:524, erityisesti 95, 96 ja 132 kohta ja alaviite 44) 6.7.2017 antamasta ratkaisuehdotuksesta voidaan päätellä, että tällaisessa kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyssä maksujen vaikutus tai tarkoitus voi olla siirtohintoja vastaava, jos kyseiset maksut johtavat maksukorttijärjestelyn toiminnan laajentamiseen.

Viides ennakkoratkaisukysymys

- 27 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pohtii myös, onko asetuksen 2015/751 5 artiklan sanamuoto ”tarkoitus *tai* vaikutus on siirtohintoja vastaava” [kursivointi lisätty] huomioon ottaen 4 artiklan soveltamisen kannalta riittävää, että maksun tarkoitus on siirtohintoja vastaava. Asetuksen 2015/751 tavoitteena on lieventää maksukorttipohjaisiin maksutapahtumiin liittyvien kustannusten seurauksia kuluttajille, ja tämän perusteella voidaan nimittäin myös todeta, että etenkin maksun vaikutus on merkityksellinen seikka ennen kuin kyseinen maksu on osa siirtohintaa asetuksen 2015/751 4 artiklaa sovellettaessa.

- 28 *Nettokorvauksen käsitteen tulkinta*

Kuudes ennakkoratkaisukysymys

- 29 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin esittää kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyn tarkastelun yhteydessä epäilynsä myös asetuksen 2015/751 2 artiklan 11 alakohdan mukaisessa nettokorvausta koskevassa määritelmässä mainitun kokonaisnettomäärän laskentamenetelmästä.
- 30 Se huomauttaa, että asetuksen 2015/751 johdanto-osan 31 perustelukappaleessa nettokorvausta ja 5 artiklassa säädettyä säännösten kiertämisen kieltoa tarkastellaan yhdessä. Johdanto-osan 31 perustelukappaleessa nimenomaisesti todetaan, että tarkistettaessa, kierretäänkö säännöksiä, nettokorvauksen laskennassa niiden ”maksujen tai kannustinten” kokonaismäärästä, jotka liikkeeseenlaskija vastaanottaa, olisi vähennettävä liikkeeseenlaskijan järjestelylle suorittamat ”maksut”. Kyse on siis kahdesta maksuvirrasta, eli yhtäältä ”maksuista tai kannustimista”, jotka maksukorttijärjestely suorittaa liikkeeseenlaskijalle, ja toisaalta ”maksuista”, jotka liikkeeseenlaskija tai rinnakkaiskäyttökumppani suorittaa maksukorttijärjestelylle.
- 31 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pohtii asianomaisen, ilman tunnistettavaa liikkeeseenlaskijaa olevan kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyn tarkastelun yhteydessä, kuuluvatko kauppiailta veloittavat maksut, jotka KLM suorittaa Amexille luottokorttitapahtumien hyväksymisestä, näihin kahteen maksuvirtaan ja voidaanko ne siten siirtohinnan laskennassa vähentää maksuista, jotka Amex suorittaa KLM:lle.

Seitsemannen ennakkoratkaisukysymyksen a ja b kohta

- 32 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa lopuksi, että nettokorvauksen määritelmän sanamuoto ja johdanto-osan 31 perustelukappale, jotka tulee ottaa huomioon, eivät rajoitu yksinomaan rahamääräisiin korvauksiin. Se katsoo siksi, että Amexin KLM:ltä ostamat pisteet pitäisi voida vähentää niiden maksujen kokonaismäärästä, jotka se suorittaa KLM:lle ja jotka ovat nettokorvauksen laskennan kannalta merkityksellisiä. Se pohtii vielä, miten tällaisten muiden kuin rahamääräisten korvausten arvo on vahvistettava asetuksen 2015/751 4 artiklassa asetetun enimmäissiirtohinnan kiertämisen välttämiseksi.

TYÖASIAKIRJA